

The Parenting of Society. A study of Child Protection in Sweden – from Report to Support

Madeleine Cocozza

Barn som misshandlas fysiskt eller psykiskt, utsätts för sexuella övergrepp, eller omsorgsvikt är beroende av olika former av skydd från samhället. När och hur detta skydd skall ges regleras i lagstiftning, olika länder utformar skyddet på olika sätt. I Sverige finns ingen specifik myndighet som ansvarar för barns skydd. Barns skydd är här organiserat som en bland andra välfärdstjänster inom ramen för Socialtjänstlagen och utgörs av tre nivåer i lagstiftning: *anmälan, utredning och insatser*. Syftet med denna avhandling är att beskriva och analysera hur barns behov av samhällets skydd är tillvarataget i Sverige. I avhandlingen granskas 1 570 anmälningar i Linköpings kommun av barn som far illa: 641 av det totala antalet (41 procent) ledde inte vidare till någon fördjupad utredning, utan avskrevs på ett tidigt stadium. Av alla anmälningar ledde 16 % till en insats. Tonåringarna utgjorde 60 % av alla anmälningar och en högre andel pojkar (548) än flickor (471) anmäldes. Polisen gjorde flest anmälningar 35 %, följt av gruppen professionella (skolpersonal, BVC, Barn och Ungdoms psykiatrisk klinik) som hade gjort 33 %. Av de professionellas anmälningar (348) hade skolpersonal anmält 100 barn och BVC samt barnomsorgen 11. Vid femårsuppföljningen återfanns 45 % av alla barn, som inte utreddes primärt, i sociala förvaltningens register och hade således blivit föremål för utredning under uppföljnings- tiden. Av de professionellas anmälningar ledde 22 % inte vidare till utredning och av dessa återfanns 38 % i femårsuppföljningen. Av de 641 anmälningarna var det 220 som inte var tidigare kända och avsåg allvarliga farhågor om att barn far illa, i 76 % av dessa anmälningar bedömdes den anmälda oron kvarstå efter det att beslutet om att inte utreda tagits. Dessutom var det den anmälda familjen som varit informationskälla i 74 procent av de 220 fall som avskrivits. Det finns ingen juridisk skrivning som kräver att utredaren även ska träffa den som gjort anmälan eller barnet. Det leder alltså till att i många utredningar nöjer man sig med vad de anmälda vårdnadshavarna själva säger. Dagens system för att skydda utsatta barn har stora brister. Samhället garanterar inte barnen skydd, om de blir anmälda. Resultat visar att hela skyddssystemet därför behöver ses över.